

# Lillehammers Tilskuer.

(Diskussions-, Nyheds- og Avertissementsblad for Kristians Amt.)

No. 15.

Tordag den 17de Februar 1894.

50<sup>de</sup> Aarg.

## Lillehammer Dampsag & Høvleri

anbefaler høvlede & uhøvlede Planker & Bord samt Tagflis.

Efter at have opført et Damp-Tørrehus kan vi nu levere saavel høvlede som uhøvlede Snedker-Materialer af paalidelig Tørhed.

Sagfører Ingvald Schey,  
Lillehammer.

Kontor: Kjøbmand Thallaugs Gaard.

Overretssagfører Johs Grieg,  
Lillehammer.

Kontortid 10—2 Form., 5—7 Efterm.  
Telefon No. 23.

Overretssagfører  
Axel Thallaug,  
Lillehammer,

fra 15de februar 1894.

Tandlæge Sandvig

— Lillehammer —  
Telefon No. 31.

Tandlæge N. Nielsen.

Lillehammer fra 20de Februar.  
Bopæl bekendtgjøres senere.

Doktor Astrup.  
Skjæggestad i Ringeby

### 2den Søndag i Faste

Gudstjeneste i Lillehammer Kirke ved Pastor Veld,  
— i Sagumød. Kapel ved Patter Larsen,  
— i Rinasaker ved Stiftskap N. Krog,  
— i Breittum ved Trediepresten,  
— i Aas Kapel ved den res. Kavellan.  
Søndag Efterm. Kl. 5 Høredrag i Lthinggang  
af Stiftskap. N. Krog (Fortsættelse).

Lillehammers Tilskuer ud-  
kommer idag med 2 Numere,  
No. 15 og 16.

### Havekirkens Historie

eller Historiens Vidnesbyrd om, at Usand-  
heden vel er gammel, men Sandheden  
alligevel ældre, heder en Bog af Karl  
Koll, forhen Prest og Forstander for  
Missionskolen i Stavanger. Den er  
netop udkommen fra Th. Steens For-  
lags-expedition, Kristiania, og koster hef-  
tet 1 Krone.

Den begavede og for Kristi Kirke  
nidkjære Forfatter, der paa en Studie-  
reise særlig i de katolske Lande lærte  
Katholismen at kjende paa nært Hold,  
optræder her mod Havekirken med Hi-  
storiens Vidnesbyrd og stiller den tilskue,  
domt af Guds rene Ord, baade i sin  
Opkomst, Udvikling og nuværende Skif-  
telse. Man mærker strax, at her taler  
en Mand „med Oplevelsens og Over-  
bevisningens Kraft“. Af Kjærlighed til  
Sandheden raaber han et Varslo ind i  
vort Folks Ore og Hjerter.

Og det er paa høi Tid. Den ka-  
tholske Kirke har ved Oprettelsen af en  
Bispestol ogsaa i vort Land lagt for  
Dagen, at det er dens Maal atter at  
lægge Norden under Pavens Nag. Dens  
Mission drives af dens dygtigste Kræf-  
ter, og de norske Lutheranere har saa  
liden Forstaaelse af denne Missions  
Maal, at de endog i Hovedstaden har  
støttet der med Gaver. Det er paa tide,  
at vort Folk lærer at kjende den Kirke,  
som har brændt Sandhedens Vidner, og  
som endnu, hvor den har Magten, for-  
følger det rene Evangelium og forbyder  
Læseselskaber at læse i Bibelen, at vi dog  
engang kunde lære at skatte og holde  
fast paa vor dyrebare Befendelse og  
Guds rene Ord, som det kostede vore  
lutherske Fædre endog Livet at give os  
i Arv.

Bogen er forsynet med flere (ialt  
35) fortræffelige Illustrationer samt For-  
fatterens Biografi og Portræt. Naar  
dertil kommer, at Sproget er letfatteligt  
og Fremstillingen varm og grei, saa maa  
den paa det bedste anbefales som en for-  
træffelig Folkebog, der fortjener at komme  
i hvert Hjem.

Prisen er i Forhold til Udstyret  
meget billig. L.

### Stortinget.

Møde Mandag 12te Febr. Kl. 10 Fm.

Til Behandling forelaa som første  
Sag Indstilling fra Militærkomiteen an-  
gaaende Fastsettelse af Hæseholdsogd-  
gjørelsen for Kvarterudredere m. v.  
Forinden Præsidenten (S. Nielsen)  
refererede Indstillingen, begjæredes Or-  
det af

Ullmann, der udtalte, at han ikke  
kunde være med paa at behandle Regje-  
ringens Budgetforslag, før man gennem  
Trontaledebatten havde bragt Regjerin-  
gens Holdning paa det rene baade med  
Hensyn til Konjunkturbudgettet og Profes-  
sørnavnelsen, som han hynes var den  
ekstatanteste Haan mod Stortinget. Han  
 foreslog derfor: „Behandlingen af de  
paa Dagsordenen opførte Sager udstaar,  
indtil Trontalen er behandlet.“

Præsidenten forstod Ullmann  
jaa, at han ønskede Trontalen behandlet  
jnarest muligt.

Michelsen var forundret over Ul-  
manns Optræden, at fremsætte et saa vidt-  
rækkende Forslag uden Konference med  
Meningsfæller.

Schweigaard fandt Forslaget ikke  
bare overraskende, men rent vidunderligt,  
da jo nu alle Mennesker kjendte den po-  
litiske Situation. Der var altsaa ingen  
Grund til nogen Udsættelse.

Horsf: Forslagets Realitet var  
denne: Regjeringens Budgetforslag be-  
handles ikke, førend Trontalen er be-  
handlet.

Kynning var enig med Michelsen  
i, at Ullmanns Forslag var ubegrundet.  
Ullmann burde oplyse, om det var hans  
Mening, at Trontalen skulde opslaaes paa

første Kart eller om Stortinget skulde  
indstille sine Forhandlinger.

Præsidenten ønskede at vide det  
samme.

Ullmann: Man trængte denne  
Uge til Komitémøder, og saa kunde Præ-  
sidenten opslaa Jernbanesagen til Be-  
handling.

Sverdrup forstod ikke dette: Disse  
paa Kartet opførte Smaasager skulde  
man ikke kunne behandle for Trontalen,  
men Jernbanesagen, hvor der spurgtes  
om Millioner, den skulde man kunne be-  
handle. Vedtoges Ullmanns Forslag,  
maatte Trontalen strax behandles.

Ullmann maatte fastholde sit For-  
slag. Her stod man overfor Regjeringens  
første Budgetforslag, og det gjaldt da at  
tage sit Standpunkt, enten saa Trontalen  
blev behandlet før eller efter Jernbane-  
sagen.

Michelsen maatte efter denne Ul-  
manns Udtalelse erklære, at han ikke  
kunde stemme for Udsættelsesforslaget,  
thi fik man først en storpolitisk Debat,  
saa var det forbi med en rolig og saglig  
Behandling af Jernbanespørgsmaalet.

Horsf fandt det ogsaa logisk rigtigt,  
at Trontalen behandlede først, da den  
var Regjeringens første Forelæg, altsaa  
først Trontalen og dernæst Regjeringens  
øvrige Forelæg.

Sverdrup: Mærkeligt nok havde  
man allerede behandlet og bifaldt Re-  
gjeringens store Forelæg om Brændevins-  
og Maltafgiften. Er den politiske Situa-  
tion saa forfærdelig, at Stortinget ikke  
kan arbejde, før man faar politisk Stor-  
vass, saa kan vel heller ikke Komitéerne  
arbejde, og da er det bedst at faa denne  
Opvask inarest muligt, saa man kan faa  
arbejde efterpaa.

Ullmann ønskede først Jernba-  
nerne, dernæst Trontalen. Flertallet er  
iaar saa spagt, at det ikke er tilfunds at  
nægte Indtægtsbudget. Hvad der her var  
Tale om, var derimod Regjeringens Fore-  
læg til Udgiftsbudget, og der vilde  
man i mange ganske betydelige Sager  
komme til at indflydes af Trontale-  
debatten.

Horsf replicerede til Sverdrup, Re-  
gjeringens Brændevinsforslag maatte  
behandles strax.

Michelsen: Ullmann glemte stun-  
dom under sin Tale, hvad han havde sagt  
i dens Begyndelse. Vedtog Stortinget  
idag Ullmanns Forslag, saa vilde det  
være logisk og politisk rigtigt at behandle  
Trontalen strax.

Ullmann: Efter min Mening kan  
man behandle Jernbanesagen før Tron-  
talen. Min Stilling til Jernbanesagen  
er klar, jeg stemmer for alle Forslag.

Schweigaard troede, at Ullmanns  
Standpunkt var temmelig enestaaende.

Haugland spurte, om Landet var  
tjent med dette? Her handlede om lov-  
bundne Summer, som maa bevilges, en-  
ten saa den ene eller den anden Regje-  
ring er ved Roret. Landet ventede, og  
han troede ogsaa, at det vilde være høist  
uforskeligt at saa de store økonomiske  
Spørgsmaal behandlet saa sagligt og li-  
denskabsfrit som muligt. Var det Me-  
ningen, at heller ikke Komitéerne skulde  
arbejde?

Ullmann: Det er Meningen, at  
Komitéerne skal arbejde.

Schøyen: Storpolitiken havde alt-  
saa holdt sit Indtog her i Salen; den  
var for Hr. Ullmann, hvad Landet er  
for Fjsten; den var for ham det første  
og det sidste.

Engelhart vilde, efter de i Debat-  
ten faldne Ytringer, foreslaa: „Behand-  
lingen af Regjeringens Budgetforelæg —  
Jernbaneforslagene herunder ikke  
indbefattede — udstaar, indtil Tron-  
talen er bleven behandlet.“ Han frem-  
sætte dette Forslag kun for at klargjøre  
Meningen.

Ullmann gif over til Engelharts  
Forslag.

Præsidenten fandt, at Engelharts  
Forslag i Realiteten var forskjelligt fra  
Ullmanns oprindelige.

Rinde fandt Stillingen efter den  
stedfundne Debat temmelig uklar og  
vilde derfor foreslaa Behandlingen af de  
paa Kartet opførte Sager udsat indtil  
videre. Der blev da for Præsidenten at  
opslaa et nyt Kart, og det vilde saa være  
overladt Forsamlingen at votere over, i  
hvilken Orden Sagerne skulde behandles.

Hægstad: Vedtoges Rindes For-  
slag, fik man næste Gang bare op igjen  
hele denne Debat. Taleren vilde stemme  
for Engelharts Forslag.

Præsidenten ønskede Udtalelser  
om, hvorledes Komitéerne og Arbejdsord-  
ningskomiteen skulde stille sig, hvis En-  
gelharts Forslag blev vedtaget, og Bud-  
getsager altsaa ikke skulde behandles før  
efterat Jernbanesagen og Trontalen var  
behandlet.

Ullmann kunde ikke forstaa, at  
ikke den Sag var klar.

Præsidenten vilde ikke inklude  
sig i nogen Debat med Hr. Ullmann;  
men det forekom ham noget forunderligt,  
at Komitéerne ikke ved Vedtagelsen af  
Engelharts Forslag skulde bindes i sit  
Arbejde. Der byggedes saa meget paa  
Resultatet af Trontaledebatten — noget  
Tal. ikke vilde modsigge — og saa skulde  
Komitéerne ikke tage noget Hensyn til  
dette Resultat, men arbejde iblinde?

Engelhart var gaaet ud fra, at  
ethvert Komitémedlem handlede efter sin  
egen Overbevisning uden først at stjele  
op til Storthingsalen for at se, hvor-  
ledes det der vilde gaa.

Schweigaard: Det var jo fra  
Dherrerens Side netop fremholdt, at man  
kunde ikke danne sig nogen bestemt Over-  
bevisning, før man havde hørt Trontale-  
debatten?

Ullmann: Jo saamænd havde  
man sin Overbevisning ligesaa stærk som  
Hr. Schweigaard; men Repræsentanten  
kjendte vistnok til, at den politiske Situa-  
tion kunde foraarsage Ændringer i Kom-  
itéens Standpunkt, saaledes at f. Ex.  
Mindretal blev Flertal.

Vühow Holm: Under Hr. Ul-  
manns Forudsætning fik man ikke alene  
én men to Overbevisninger om Budgettet  
under Hensyn til Trontaledebattens Ud-  
fald. Under saadanne Omstændigheder  
kunde Komitéerne ikke arbejde sikkert.

Ullmann bemærkede til Hr. Vühow  
Holm, at det lod sig virkelig gjøre at  
have, hvad Repræsentanten kaldte „to Over-  
bevisninger“ i Budgetsager.

Vühow Holm havde ingen Tvivl  
om, at Hr. Ullmann kunde have to Over-  
bevisninger.

Ved Afstemningen kom Rindes For-  
slag først under Votering; det bifald-  
tes med 53 mod 52 St. (Høire og  
moderate samt Michelsen, Krohn, Reinert  
og Hægstad.) Fraværende: Dugstad, G.  
Knudsen, Bækfald, Løvland, Fasting,  
Heiberg, Storeng og Havig.